

[Trafik- og kommunikationsministeren]

dio de organisatoriske forhold, som den med stor dygtighed udnytter i øjeblikket.

Man er i denne situation, hvor TV 2 er en lille station under opbygning og Danmarks Radio en stor institution i fuld drift, nødsaget til at vurdere budgetsituationen forskelligt i de 2 tilfælde.

Jeg synes, der er god grund til, som fru Marianne Jelled gjorde det, at pege på, hvor stort Danmarks Radios budget er sammenlignet med andre kulturtiltags herhjemme; det har i mange, mange år været af præcis samme størrelse som det samlede kulturministerielle budget, inden for hvilket man ikke blot skal yde offentlig støtte til teatre, musik og andet kulturliv, men også drive de store statslige museer, forskningsbiblioteker osv. osv., hvor der ikke er udvidelsesmuligheder i øjeblikket.

Hvis Danmarks Radio havde været en statsvirksomhed – og nu tager jeg statsvirksomheden og ikke statsinstitutionen, for ellers var det kommet til at se endnu mere anderledes ud, end jeg skitserer det her – altså en virksomhed svarende til P&T, Statsbanerne, Københavns Luftfartsvæsen, og hvad vi ellers har af statsvirksomheder, som skal have deres budgetter regnet ud i 1989 i forhold til 1988, ville man have foretaget en opregning af 1988-budgettet med løn- og prisudviklingen. Man havde da taget Finansministeriets tal, og så ville man have krævet budgetforbedringer i form af produktivetsforbedringer og derefter talt nedad igen fra det tal, man var kommet til. Man ville have krævet lønsumsindskrænkninger for den administrative del af personalet, og så ville man være nået frem til et tal, som viste, at Danmarks Radio under disse konditioner skulle have en licensforhøjelse, der svarede til 1,2 pct. Dermed havde Danmarks Radio været ligestillet med statsvirksomheder og bedre stillet end statsinstitutioner. Det er bl.a. på den måde, vi har regnet os frem til de 2 pct., og derved fik vi også plads til kortbølgen inden for rammen.

Der er tale om 2 offentlige institutioner, som er på forskellige udviklingsstadier, og det er rimeligt i et omfang som det, jeg har talt om her, at se på Danmarks Radio med de samme øjne, som man ser på statens øvrige virksomheder, som er underlagt ganske bestemte og stramme regler i disse år, og det har intet at gøre med, om man kan lide Danmarks Radio eller ikke kan lide Danmarks Radio. Vi sætter stor pris på Dan-

marks Radio, og jeg skal ikke gentage det, jeg har sagt i den forbindelse, men blot sige, at selv i sådanne tilfælde er man nødt til at foretage de overordnede budgetmæssige bedømmelser, som jeg her taler om.

Jeg mener bestemt ikke – lad mig også sige det med det samme – at vi skal ind i en situation, hvor vi år for år skal have denne lange proces. Jeg beder også om, at man lægger meget nøje mærke til, at lovforslaget meget strengt holder sig til 1989. Det er et udtryk for de vanskeligheder, vi fik i Finansudvalget, og jeg håber ikke, at det skal til at være en årlig procedure med disse mange faser i licensfastsættelsen.

Jeg vil også godt sige et par ord om kortbølgevirksomheden, som jo er taget med, fordi jeg mener, det er vigtigt, og jeg tror, der er mange, der vil synes med mig, at den nuværende kortbølgevirksomhed ikke er tilstrækkelig. Vi må finde veje til at komme længere ud i verden med vor kortbølgevirksomhed, og der tegner sig nogle muligheder for at gøre det via et lejemål på en norsk sender, som giver rimelige økonomiske vilkår for at få løst det, synes jeg, nationale problem, at vor kortbølgevirksomhed ikke kan nå længere ud til befolkningen udenfor.

Når jeg nævner det, er det først og fremmest for at sige til hr. Behnke, at her kan man ikke bruge brugerbetaling, for de danskere, der lytter til kortbølge, er langt borte. Så skulle vi ud at kræve op overalt i verden, hvor danskere bruger den. Kortbølgen bruger vi for herhjemme fra at komme i kontakt med danskere spredt over hele den store verden, punkt for punkt, husstand for husstand, med hvert enkelt menneske, der sidder rundt omkring. Det er for dem, vi opretholder den service, som i øvrigt også i øjeblikket ligger inden for Danmarks Radios virksomhed, men den sendemæssige effekt er langt fra stærk nok. En nødvendig forbedring af denne så vi gerne fastholdt inden for Danmarks Radios rammer, men staten er altså parat til, hvis der i 1989 er tekniske merudgifter, at dække dem af uden for Danmarks Radios budget.

Som jeg sagde, er jeg ikke indstillet på, at dette skal være gangen i licensfastsættelsen i fremtiden, men jeg kan jo ikke i dag love, hvordan arbejds giverafgifter og andet skal ordnes i 1990 og fremefter. Det vil jeg ikke stå og tage stilling til her, men jeg vil blot sige, at der jo er